

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

Κ Υ Ρ Ι Λ Λ Ο Τ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ.

Ὁμιλία καὶ Νεσεύς, ῥηθεῖσα ἐν τῇ ἐν Ἐφίση Συναγωγῇ.

Φαιδρόν ὄρα τὸ σύστημα τῶν Ἁγίων, πάντων συνελθόντων
 λυθόντων φροσύνας, κεκλημένων ἐπὶ τῆς Ἁγίας,
 καὶ Θεοτόκου Μαρίας, τῆς Ἀειπαρθένου. ἀλλὰ γὰρ ἐν λύπῃ
 μετ' ἄγονται πολλῇ, εἰς χαρὰν μετέβαλεν ἡ τῶν Ἁγίων
 Πατέρων περιστάσις. οὐκ ἐπληρώθη πρὸς ἡμᾶς τὸ τῆς ὑμῶν
 χαρᾶς Δαβὶδ γλυκερόν ῥῆμα. Ἰδὲ δὴ τι καλόν, ἢ τί τι
 πνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό; χαίροις
 τοῖσι παρ' ἡμῶν Ἁγία μουσικὴ Τελαῆς, ἢ τίτις ἡμᾶς
 πάντας συγκαλεσαμένη ἐπὶ τῷ δὲ τῷ Ἐκκλησίαν τῆς
 Θεοτόκου Μαρίας. χαίροις παρ' ἡμῶν Μαρία Θεοτόκε, τὸ
 σεπτὸν κειμήλιον ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, ἢ λαμπρὰ ἢ ἀσ-
 βεσος, ὁ σέφανος τῆς παρθενίας, τὸ σκῆπτρον τῆς ὀρθο-
 δοξίας, ὁ Νεὸς ὁ ἀκατάλυτος, τὸ χροῖον τῆς ἀχωρήσεως, ἢ
 μήτηρ καὶ Παρθένος, δι' ἧς ὀνομάζεται ἐν τοῖς Ἁγίοις
 Εὐαγγελίσις, ἀλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυ-
 εῖα. χαίροις, ἢ τὸν ἀχώρητον χαρήσασθε ἐν μήτρᾳ ἁ-
 γία παρθενική. δι' ἧς Τελαῆς Ἁγία δοξάζεται καὶ προ-
 σκυμνείται. δι' ἧς Σταυρὸς τίμιος ὀνομάζεται, καὶ προ-
 σκυμνείται εἰς πάντων τῶν οἰκουμένων. δι' ἧς ὁ Οὐρανὸς ἀ-
 γάλλεται. δι' ἧς Ἄγγελοι καὶ Ἀρχάγγελοι ἀφραίνονται, δι'
 ἧς δαίμονες φυγαδίζονται. δι' ἧς ἄβυσσος περᾶζων ἔπεσον
 εἰς Οὐρανὸν. δι' ἧς τὸ ἐκτετατὸν πλάσμα εἰς Οὐρανὸν ἀσπασ-
 θῆναι.

βλάσφημοι. δι' ἧς πᾶσα ἡ κτίσις, εἰδωλομυρία κατεχομένη,
 εἰς ἐπιγνώσιν ἀληθείας ἐλήλυθε. δι' ἧς Βάπτισμα ἅγιον
 γίνεται τοῖς πιστέουσιν. δι' ἧς ἔλαιον ἀγαθιάσεως. δι' ἧς εἰς
 πᾶσαν αἰὸν οἰκουμενῶν Ἑκκλησιῶν τεθριλλίονται. δι' ἧς ἔθνη
 ἄγονται εἰς μακάριον. καὶ τί ποικίλ λέγῶ; δι' ἧς ὁ μονογε-
 νῆς Υἱὸς τοῦ Θεοῦ φῶς ἐλάμψε τοῖς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανά-
 τω καθήμενοις. δι' ἧς Προφῆται προεμίσησαν. δι' ἧς Ἀπό-
 στολοι κηρύττωσι πωλείαν τοῖς ἔθνεσι. δι' ἧς νεκροὶ ἐγείρον-
 ται, δι' ἧς Βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ Γελάδος Ἁγίας. καὶ
 τίς δυνατὸς ἀνθρώπων, λέγειν τὴν πολυμήτην Μαρίαν; ἢ
 μήτ' αὖ ἡ παρθενική. ὡς τῷ θαύματος. ἐκπλήττει με τὸ θαῦ-
 μα. τίς ἠκούσε πώποτε οἰκοδομῶν, Ναὸν ἴδιον οἰκοδομήσαν-
 ται, καὶ καλυμνῶν οἰκεῖν ἐν αὐτῷ; τίς ἴδιον δέλιον μητέ-
 ρα προσκαλεσάμενος, ἐμβεῖται; ἴδὲ τοῖσι χαίρει τὰ
 σύμπαντα. θάλαττα δὲ ὑπετάγη, καὶ ἴδιος συνδέλες ἐπι-
 γνάσσει, καὶ σκιρτώντων κυμάτων ἀγείων, ἢ τῶν Ἁγίων ἐπι-
 βασίς εἰς γαλιλαίᾳ μετέβαλεν. ἐμέμνητο γὰρ τῆς τοῦ Σωτῆρος
 φωνῆς ἢ δέλη ἐπανισαμήν, λέγοντος· σιώπα, περίματα-
 γαῖον δὲ, τὴν ποτὲ ὑπὸ λησῶν διοδουμένην, ἢ τῶν Πατρί-
 ρων ἐδοκίμασα εἰς εἰρηλίᾳ μετέβαλεν. ὡς ἄρκεοι γὰρ οἱ πό-
 δες τῶν ἀγγελοποιῶν εἰρηλίᾳ. ποῖαν εἰρηλίᾳ; Ἰησοῦ τὸ
 Κύριον ἡμῶν, ὃν ἔτεκε Μαρία, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε. τί μοι ἔδω-
 κεν πολυπραγμονεῖν, καὶ μὴ φιλοφρονεῖν τῷ τῷ γραφίᾳ; ἀλλ'
 εἰς μοι Γελάτων τὴν ἀρησίαν; οἱ Προφῆται τίνας ἀπεκήρυ-
 ξαν ἐξ ἀρχῆς, οἰκοδομῶν τὸ χριστοποιεῖν ἐπιτηδύσαντες, καὶ
 τὸ Θεοῦ ἀρησίαν προσεκαλέσαντο. ἀλλ' Ἄρεις τὸ μικρὸν νό-
 σημα; φιλοκαθεδεῖας λοιμικῆς τὸ ἐπιθύημα. ἀλλ' Ἐκκλη-
 σιαστικῆς ἀσελγείας τὸ ἀνώθυμον, καὶ ἄθεον φρόνημα; ἀγνωσίας
 τὸ ἐπιθύημα. καὶ τί δεῖ λέγειν; πᾶν ἔθνος πορευόμενον ἀ-
 θεμίτοις κώμοις ἔτος, καὶ κακίᾳ ὑπερήρων. ἔθνη γὰρ πολλὰ αἰεὶ
 ἀγνοοῦντε τὴν γραφίαν, Θεοῦ δυσφημιστῶν καὶ ἐκόντες ἔτος

Ἰὴ γραφίῳ ἄπασαν κεντημένης, πολυῶ δὲ λέγειν, πέχη καὶ
 μαγικῆς ἐμπαιύματα μελεπίσας, ἐκ ἐρέκυψε γνησίως παρὶ
 τὴν θεόπρεπτον γραφίῳ, ἀλλ' ἐρέκυψεν εἰς ἄργυρον, καὶ γνη-
 σόν. τυφλωθεὶς, καὶ κωφωθεὶς τῆ μανίᾳ ἐξέλιτο γὰρ ἄγρια δυσ-
 φημίας, σεκυτὸν βυλόμηνος ἀλλοθραῖσαι πρὸ θρόνου, καὶ τὸ κα-
 ταλέγει τῆ ἀδελφῶν σεαυτὸν ἐξήλειψας, μὴ ἔπιγνῶς τὸ σοι
 χριστιανισμόν. Ἀρχιερωσιῶν κληρὸν, ἄρα γὰρ ἐκ ἐπίσης
 Παύλῳ λέγοντι; καὶ ἄν Ἄγγελος ἐξ Οὐρανοῦ διαγγελίσηται
 παρ' οὐ ἀγγελιστάμεθα, ἀλλ' ἀθέμα ἔσω; Παῦλος καὶ ἐπαυσί-
 σεν τὸ κερὸν φρόνημα; ἀλλ' Ἡσαΐας εἰπὼν· ἰδοὺ ἡ Παρθένος
 ἐν γαστρὶ ἔξει καὶ τέξεται Υἱόν, καὶ καλέσει τὸ ὄνομα αὐτοῦ
 Ἐμμανὴλ, ὅ ἐστι μεθερμηνεύομενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός; εἰ-
 δὲ ἰδοὺ αὐτὸς, διώκει τὸν ἐκτίσασα δεικῆς κακοφροσύνης, ἀ-
 κησὸν καὶ τῆ δαιμόνιου λεγόντων· τί ἡμῖν, καὶ σοὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;
 ἡλθεσ ἀπὸ καιρῶ βεβαιώσαι ἡμᾶς. τίς δέ σοι πῶτον τὸν ἀπὸ
 λογισμὸν σιωπῆ βλάσφημα κηρύξαι; τί ὁ συμπονήσας τῆ ἐκεί-
 ρω νοσήματι; καὶ ἡδέσθης Θεὸν ἐξομοῖαν Περσικῆ Βασιλείᾳ;
 ἐκ ἐρέφ' ἀπης, ἀθέτειν βυλόμηνος Πατέρων, καὶ Εὐαγγελι-
 σῶν, καὶ Προφητῶν ἀρχαῖοις, καὶ νομίσας ἀρχεῖν πασῶν τῶν
 Ἐκκλησιῶν; καὶ καὶ ἐμνήσθης πρὸ ἀπὸ κοπείας εἰς ὕψος ἐράνισι
 ἀγαγόντος σε; καὶ τοῖς ἔργοις κωφάτων, καὶ ἐπέγχεως τὸν ἀ-
 κηρῶν; βυλόμηνος ἀθέσαι κεντησῆσαι τὴν οἰκουμενικὴν ἀ-
 παπλοῖς λόγοις, ἐφυβεῖσθαι τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὸν κρη-
 θεύτα ἐκ Παρθένου Μαρίας ἀπομειλίξαι βυλόμηνος, δόγμα
 πειρὸν καὶ λύσαν τῶ Κόσμῳ διεγείρειν μήτε λυσιμύλιον, μήτε
 φανερημύλιον. ἀλλὰ γὰρ μὴ ζητήμενος ἀπὸ καιρῶ, Βελίαρ μι-
 κροσάμενος, ἐνόμισας σιραῖς τῆ σῶν ἀνόμων ἐνοσιῶν πέ-
 θειν Βασιλέα φίλον ὀρθοδοξίας καὶ προσκυνητῶ ὀμοσιῶν
 Ἰεράδος, δι' ἧς διώκεται βασιλεύει, δι' ἧς ἔθνη τὰ πόλεμια
 συνθίβει, δι' ἧς χορὸς αἶει παρθένων βασιλεύει, δι' ἧς ἐκεί-
 σμον ἐν εἰρήνῃ καθίστησι. πῶτον λόγοις σοῖς ἀπαπλοῖς ἐπὶ

ρισίας ὑποσάκω γνέσθαι· καὶ λαὸν Θεοφιλή πορθεῖν ἐβελή-
 θης, καὶ Πατέρων πλῆθος εἰς ἀναπιστώ τυγχάνοιτας διέσκυ-
 λας· καὶ ἠρκέσθης σαυτὸν ὀλέσαι, δυσφημήσας Θεόν, ἀλλὰ
 καὶ τὴν οἰκονομίαν πᾶσαν διεδρύλησας. ἀλλ' ἰδὲ ἐπληρώθη
 ἐπὶ σοί· ἐν τοῖς ἔργοις τῆς χειρῶν αὐτῆς συνελήφθη ὁ ἀμαρ-
 τωδός· κληῖρον Ἄγιον Πρεσβυτέρων καὶ Διακότων ὑποσυναι-
 γάγεις ἐπιήσας, ἐλέγχοντάς σε τὴν ἀκαιρον μαίαν, μὴ πᾶ
 Ἀρεῖα φρονεῖν, καὶ νυκτὶ ἐ τὸν προσόντα καταβάλλω, εἰδὲ τὸν
 κλυδωνιζόμενον καταποιτίζω, ἀλλὰ τῆς κλύμας συμβεβλητῶν
 κῆρυ τὴν ματαίαν στυφραντίαν. τίς εἶδε πλοῖον εἰς εὐδίον
 λιμένα ἐν γαλιλῆ θύγον, ναυάγιον ὑπερῶν; τίς εἶδεν
 ἀθλητὴν ἐπὶ τὸ σκάμμα πεσόντα, καὶ μὴ ἀνορθώμενον; ἀλλ'
 ἀρὰ σοὶ προσόντι, ἢ ναυαγήσαντι πῶς τὴν πίσιν, ἡμεῖς χει-
 ρα καὶ ὠρέξαμεν; μάρτυρα δέχεσθαι τὸν τίμιον καὶ Ἄγιον Ἀρχιε-
 πίσκοπον τῆς μεγάλης Ρώμης Καίλεστον συνεχῶς θεάφοντά
 σοὶ ὑποσάκω τῆ ματαίᾳ καὶ ἀνώφελῳ καὶ ἀσυστάτῳ δόγματι.
 ἔτι μὲν καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν διὰ θεαμάτων βραχέων
 τὸν αὐτὸν ἔσπον πῶς μακαλῶντας δέξασθαι ἡμᾶς πῶς Θεῶ λί-
 γοντας. σὺ δὲ ἐκ ἐλογίσω ἡμᾶς, ἀσπλαγχνίαν τινὰ καὶ ἐπι-
 νοίαν πῶς βεβλημένος, κακίαν ἐγκαυχώμενος, ὡς δυνατὸς ἀ-
 νομα θεολογίζόμενος. καὶ ξυρὸν γέγονας καὶ σεαυτὸν ἐξηκονη-
 μένον, μέλλων ἐργάζεσθαι δόλον. διὰ τῆτο ὁ Θεός, ὃν παρε-
 λογίσω, καθεῖλέ σε, καὶ ἐξέτιλε τὸ ρίζωμά σε ἐκ γῆς ζών-
 των, διότι ἐκ ἐφρόνησας πῶς Θεῶ. καὶ ταῦτα μὲν παρ' ἡμῶν
 ἀρκείτω καὶ πρὸς τῆτον. Θεός ἐστι κερτῆς καὶ ἀποδότης ἐκάστῳ κατὰ
 τὰ ἔργα αὐτῆ. γένοιτο δὲ ἡμᾶς θέμεν καὶ προσκυνοῖν τὴν ἐπι-
 πτε, καὶ Βασιλεῖ Θεοφιλεσάντῳ ὑπηκόως γίνεσθαι, καὶ ἀρχαῖς
 καὶ ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, καὶ θέμεν καὶ σίβειν τὴν ἀδελφεί-
 τον Τελαίδα, ὑμνεῖν τὴν Αἰπάρθονον Μαζίαν, δηλονότι
 τὸν ἅγιον τῶ Θεῶ Ναόν, καὶ τὸν ταύτης Τύον καὶ νυμφίον ἀσπί-
 λον· ὅτι αὐτῆ ἡ δόξα εἰς πᾶς αἰῶνας τῆς αἰῶνας. Ἀμήν.

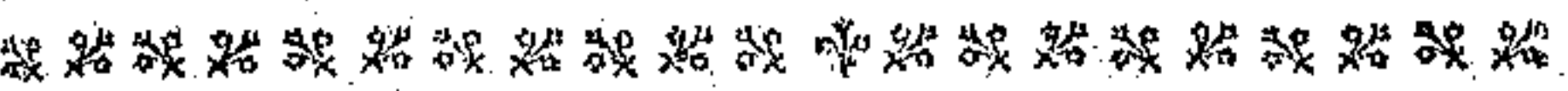
ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΙΛΙΑ ΕΝ ΕΦΕΣΩ ΡΗΘΕΙΣΑ

Περὶ τῆ Θεοθεότητος Σωτῆρος ἡμῶν.

Οἱ τοῖς ἰσχυροῖς παρασέχοντες χράμασι, σεσοφισμένω
 ἔχουσι τὴν καρδίαν, ἔργων τε ἀγαθῶν ἐπιτήμονα,
 καὶ ὁρθῆ πίσει λελαμτορυσμένω. τὸ δὲ τῆς γνῶσεως τῆς
 ἀληθοῦς ἔργον, ζωὴ ἔχει τὸ τέλος. καὶ πληροφορήσει πρὸς
 τὸτο ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν ἐν Οὐρανοῖς Πατέρα
 καὶ Θεόν, ὑπο λέγων· αὐτὴ δὲ ἔστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα
 γνωσθῶσιν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλες
 Ἰησοῦν Χριστόν· ἐπεὶ συμπαράζονται τῆ πρὸς τὸ Πατρὸς
 γνῶσει καὶ ἡ πρὸς τῷ Υἱῷ, καὶ ὅπως ἔστι τὸ παράγμα ζωο-
 ποιῶν. ὅταν δὲ χωρίζεται αἱ ἑτέρα τὸ ἕτερον, χαλδῆσαι πάλ-
 πως ἡ γνῶσις. ὑπο καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός τοῖς
 Ἰουδαίων δήμοις παρασφάγει, λέγων· ἔτε ἐμεὸ οἴδατε, ἔτε
 τὸν Πατέρα μου. εἰ ἐμεὸ ἴδαιτε, καὶ τὸν Πατέρα μου αὐτὸ ἴδει-
 τε. καὶ πάλιν ἐνόμιζον οἱ Ἰουδαῖοι τῆς ἑαυτῶν Πατέρας ἐν
 τῷ ὄρει τὸν φύσει καὶ κατ' ἀλήθειαν ἐωρακῶσαι Υἱὸν καὶ Θεόν,
 ὅτε καταβέβηκεν ἐν εἶδει πυρὸς ὅπι τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ· φωνο-
 ῶν κατ' ἀλήθειαν ἀκηκοῦσαι τῆς φωνῆς αὐτῆ. ταύτης οὕτω τῆς
 αἰτίας τεθαυμάσαντι μὲν τὸν ἱεροφάντην Μωϋσέα· παταμι-
 κριώοντες δὲ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὅτι τὸ ἀνθρώ-
 πινον, ἀσπίως ἔφρασκον· ἡμεῖς οἴδαμεν, ὅτι Μωσεὶ λελάληκεν
 ὁ Θεός, τῆτον δὲ ἐπὶ οἴδαμεν πρόθεο· ὅτι· τί ἐν πρὸς ταῦτα ὁ
 Χριστός, ἀμὲν ἀμὲν, λέγω ὑμῖν; ἔτε εἶδος αὐτῆ πρώτα ἐω-
 ράκατε, ἔτε τὴν φωνὴν αὐτῆ ἠκούσατε, καὶ τὸν λόγον αὐτῆ ἔκ-
 ἔχετε μόνοντα ἐν ὑμῖν. ὅτι ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τῆπρ ἡμεῖς
 οὐ πιστεύετε. ἀληθὲς δὲ πάντως ἡ ἀλήθεια· καὶ ἡ ζωὴ ἐν τῷ
 ὄρει Σινᾶ φῶσις Θεῶ ἡ ὁραμένη, πῦρ δὲ μάλλον· ἐζίνοντο δὲ

ἢ φωναὶ σάλπιγγος, καπνοὶ ἦσαν ἐξαπτόμενοι, καὶ τῆς ἀλη-
 θείας οἱ τύποι καταμαρτυροῦντες τῷ ἀλήθειαν. κατέβη μὲν οὖν
 ὁ Θεὸς ὅλον Θεὸς ἐν εἴδει πυρός ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ. καὶ εἶπε
 ποίαν αἰτίαν ἐν εἴδει πυρός, ἐπειδὴ γὰρ ἔμελλον δεῖξαι αὐτοῖς
 τὸν νόμον, ἐν εἴδει πυρός τότε μάλιστα χρησίμως ἐφαίνετο κα-
 ταβιβηκῶς, ἵνα γινώσκιν οἱ πατριβαίνοντες, ὅτι πρὸς πῦρ ἔ-
 χουσιν. ἔτι καὶ ὁ μακάριος Μωϋσῆς, σωφρονεσέρας ἀπειθεῶν
 τῷ φόβῳ τῆς ἀμαρτανότας, προσηφάνει πλείστας· ὁ Θεὸς
 ἡμῶν πῦρ κατακαλίσκον ἔστιν. Εἰζίνοντο δὲ καπνοὶ, καὶ σκό-
 πος· τῷ μὲν σκοπίως τὸ ἀκατάληπτον τῆς πατρὸς Θεοῦ γνώσεως ἀ-
 γείως ἡμῖν ὑπεμφαίνοντος· τῷ δὲ καπνῷ διδύσκοντος ἀνιγμα-
 τωδῶς, ὅτι τοῖς καταφρονεῖν ἐθέλῃσι τῶν θεῶν νόμων, πάν-
 ητε καὶ πάντως ἀκολυθῆσει τὸ δάκρυον· δακρῦεν γὰρ ἀνάγκη
 τὸν τῷ σώματος ὀφθαλμὸν ἐν καπνῷ· ἔκταν Ἰσραῖλοι μὲν ἐ-
 κδέχονταί τὸ εἶδος τῷ Πατρὸς, ἡμεῖς δὲ αὐτὸ τεθεάμεθα ἐν
 Χριστῷ· ἐστὶ γὰρ αὐτὸς τὸ ἀπραιφές αὐτὸν κάλλος τῷ γεγονηκότος,
 ὁ χαρακτῆρ, καὶ τὸ ἀπαύγασμα. εἰ γὰρ καὶ ἐπελάβαιτο σὰρκα
 δι' ἡμᾶς, καὶ αἵματος, Θεὸς αἶν ὁ Λόγος, καὶ κεχηματικὸν Ἰδὸς
 ἀνθρώπου, καὶ ἀψυχον, εἰδὲ ἄνθρωπον σῶμα λαβαῖν, καθά φησι
 ὀφροβλαβῆς, καὶ αἰρετικὸς Ἀπολλινάριος, ἀλλ' ἔμεινε καὶ ἔτι
 Θεός· ἔτι τῶν ἁγίοις Πατράσι ἀπεκάλυπτε καὶ καιρῶς τὸ
 ἑαυτῶ μυστήριον· καὶ πολλὴ μὲν λίαν ἢ τάπων ἀπόδειξις ἐν τοῖς
 ἁγίοις Προφήταις· ἐπειδὴ δὲ καὶ καμινώδαι καὶ μέρος, φέ-
 ρει, δεικνύμεν ἐκ τῆς τῆς γενέσεως βιβλίας, ἀνθρώπου ὀρώ-
 μενον τὸν Ἰδόν, καὶ Θεὸν ὀνομαζόμενον· ἔκταν ὁ μακάριος Ἰα-
 κώβ, τὴν Μεσοποταμίαν ἀφείς, ὅπως τὴν τῷ Πατρὸς οἰκίαν
 αὐδῆς ἠπεύγετο· καὶ δὴ καὶ τὰς δύο τῶν Λάβαν καὶ Λαβῶν θυ-
 γατέρας, καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν αὐτῶ γεγονότα παιδία, διεβίβασεν
 αὐτὰ τὸν Ἰακώβ· ὄνομα δὲ τῷ τῷ χειμάρρῳ· ἀλλ' ὡς φησὶ ἢ
 θεόπνοτος γραφῆ, δεβιβαθούτων τῶν τέκνων, καὶ τῶν γυ-
 ναικῶν, ἀπελείφθη Ἰακώβ μόνος, καὶ ἐπέλασεν ἀνθρώπου

μετ' αὐτῶ ἕως ἁρῶν· καὶ εἶδον, ὅτι ἐδιδύατο κατὰ αὐτὸν, καὶ
 ἠΐθετο τῆ πλάτης τῆ μηρῶ αὐτῶ, καὶ ἐνάρμησε τὸ πλάτος τῆ μη-
 ρῶ Γακῶβ, ἐν τῷ παλαίῳ αὐτῶ μετ' αὐτῶ. καὶ εἶπέ, φησὶ,
 ὁ ἀνθρώπος, ὁ παλαίῳ μετ' αὐτῶ· διόλουσάν με, ἀέβη ἦ
 ὁ ὄρθρος. ὁ δὲ εἶπεν· εἰ μή σὺ διόλουσαι, ἐὰν μὴ με διόλο-
 γήσης, καὶ ἀλόγησον αὐτὸν ἐκεῖ. καὶ ἐκάλεισεν Γακῶβ τὸ ὄνο-
 μα τῆ πότι ἐκεῖναι εἶδος Θεῶ. εἶδον γάρ, φησὶ, Θεὸν πρόσω-
 πον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐσώθη με ἡ ψυχὴ· ἐσοφίας ἀγιο-
 πρεπῆς· ἀνθρώπου ὄρα, τὸν παλαιόντα μετ' αὐτῶ, καὶ φησὶ ὁ
 Πρωτεύχης· εἶδον Θεὸν πρόσωπον κατὰ πρόσωπον, καὶ ἐσώ-
 θη με ἡ ψυχὴ· σιωπῆσε ἦ δὲ τῆς ἐνανθρωπήσεως τὸ μυστή-
 ριον, διόκαλύπτουτος αὐτῶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι. πάλιν ἐκεῖνο
 ἐπιτίθει· ὅλιω τὴν νύκτα ἐκάλει μετ' αὐτῶ. εἰς δὲ ἐγένετο
 ὄρθρος, διόλουσόν με, φησὶν, ἀέβη ἦ ὁ ὄρθρος· τί ἐν ἀρεσῇ
 μαίνει τὸ αἶγυμα; τίς ἐσοφίαι καὶ νυκτὶ διάγναι, καὶ τὴν τῆς
 ἀγιοφίας ἀχλὺ εἰς τὴν ἔχουσι καρδίαν, παλαίει, καὶ μά-
 χεται Χριστός· ἐχθρῆς ἦ γινῆται. ὅταν δὲ αὐτοῖς ἀνατεῖθη
 καὶ τὸν νῦν ὀνοματῶς Ἐωσφόρος, ὅταν οἶά τις ἡμέρα τὸ τῆς ἀλη-
 θεῆς θεογνωσίας αὐτοῖς διαγνώσῃ φῶς, τότε καταλύει τὴν
 μάχην. παλαίει μὲν ἦν, καὶ μάχεται τοῖς ὡς ἐν νυκτὶ, καὶ
 σκοπῶ, τοῖς ἀφωγῆ, καὶ ἀφωτισον ἔχουσι τὴν καρδίαν. καὶ μά-
 χεται δὲ τοῖς ἐν φωτὶ γεγονόσι, τοῖς τὸν νοητὸν ὄρθρον ἔχουσι
 καὶ νῦν. δέχεσθαι τὸν νοητὸν Ἐωσφόρον, διαγνώ-
 ζέτω σοὶ τῆς ἀληθείας τὸ φῶς. παύσαι μαχόμενος τῷ Χριστῶ.
 ἐκ οἶδον ἠντῶσθαι· νικῶ δὲ αἰεὶ, καὶ πάντως. εἰ καὶ γέγονεν Ἰησοῦς
 ἀνθρώπου ὁ μοναχικῆς τῆ Θεῶ Λόγος, πάλιν ἐκε ἀπέσει τῶ εἶ-
 ναι φύσει Θεός, ἀφ' ἑπτόστε, καὶ ἀσάλαίωτος ὢν· ὁ αὐτὸς ἐστὶ
 ἄρα καὶ ἐκ Πατρὸς ὡς Λόγος, καὶ ἐκ γυναικὸς ὡς ἀνθρώπος
 κατὰ σάρκα. εἰς ἦν Θεός ὁ Πατήρ, ἐξ ἧ τὰ πάντα, καὶ εἰς Κύ-
 ριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' ἧ τὰ πάντα, καὶ αὐ Πνεῦμα Ἅγιον, ἐν ἧ
 τὰ πάντα. αὐτῶ ἡ δόξα εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΟΜΙΛΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

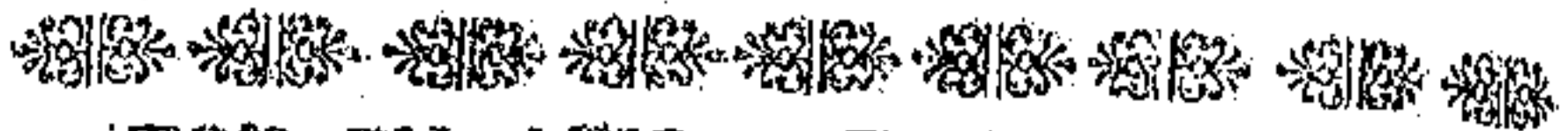
Ἰησοῦ λεχθεῖσα ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῇ Νεῦ, ἡ ἡμέρα
τῆς Ἁγίας Γωάννης καὶ Εὐαγγελιστῆ.

Τῆς μὲν τῶν Ἁγίων ἀπλείας τε καὶ δόξης ἐλάσων ἐστὶ
πᾶς λόγος· γέγονασι γὰρ φασῆρες ἐν Κόσμῳ λόγον
ζωῆς ἐπέχοντες. ὅταν δὲ πᾶς θεῖα λαλῶσι μυστήρια, πρέπει
ὡς εἰη πᾶσι πάντων λέγεσθαι πρὸς αὐτούς· καὶ ἐσὶ ὑμεῖς οὐ
λαλέοντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα καὶ Πατρὸς, τὸ λαλῶν ἐν ὑμῖν
διεκήρυξαι γὰρ ἡμῖν τὸν Ἰησοῦν, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὴν
ζωὴν τὴν αἰώνιον. ὃ καὶ ἡμεῖς λέγομεν κατὰ τῆς φωνῆς τῆς
Μακαρίου Δαβίδ· πᾶσα ἡ γῆ προσκυνήσά ποσά σοι, καὶ
ψαλάτωσά σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῇ ὀνόματί σου, ἕψισε. ἔτα
μὲν γὰρ τῆς ἁγίας Μωσέως κρατήσεως ἐντολῆς, ἔπαυ πῶν ἀναγ-
γελικῶν κηρυγμάτων εἰσκηνομισμῶν, γνωστὸς ἦν ἐν τῇ
Γεδαία ὁ Θεός, ἐν τῇ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἰχνο-
φωτος γὰρ καὶ βραδύγλωσσος ἦν ὁ Μωσῆς, ἔπειτα καὶ κατὰ
μόνῳ ἠκῶτο τὴν Γεδαίαν ὁ νόμος. ἐπειδὴ δὲ τὸ φῶς ἡμῖν
ἐπέλαμψε τὸ ἀληθινόν, καὶ ἀποκλήσειας ἡμῖν μετέχων αἵ-
ματος καὶ σαρκὸς Θεός ὢν ὁ Λόγος, μετὰ γέγονε καὶ πάντα
αὐτοῦ· πανταχῶς Ναοὶ καὶ θυσιάσματα· πανταχῶς χοροὶ καὶ
προσκυνῆται, καὶ ποιμνῆες ἀγαθοὶ, καὶ λογικῶν θρημα-
τικῶν ἀγγέλαι, σπονῆς ἀποφαίνεσθαι τῇ πλήθει τὰς ἱερὰς αὐ-
τάς. πρὸ μὲν γὰρ τῆς πῆ Σωτῆρος ἡμῶν ἐπιδημίας ἐπὶ γῆς,
ἐπλανᾶτο τὸ γένος ἡμῶν· ἐλάττω δὲ τῇ κτίσει ἀπὸ τῶν
κτίσαντα. προσκειμήσαντι γὰρ τοῖς ἔργοις τῶν ἰδίων χει-
ρῶν, καὶ πῶν πλανωμένων ἐκάσθω Θεός. ἰὼ τὸ δοκῶν, ἀλλ'
ἐπέφανε ἡμῖν, ὡς ἔφην, ὁ μονογενὴς καὶ Θεὸς Λόγος, ὁ
τομεῖον ὁ καλὸς, ὁ ἀμῶν ὁ ἀληθινός, ὃν ἡ Ἁγία Θεοτόκος

ἢ ἀπειρόγαμος Μαρία ἐκ παρθενικῶν ἡμῖν λαγόνων ἀ-
 πικύησε, τὸ ζωοποιὸν βλάστησα· τὸν ἐνανθρώπησαντα Θεὸν
 τὸν ἐληθέρον ἐν δούλῳ μορφῇ· τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, καὶ
 ὑπὲρ πάντων καὶ ἡμῶν κτίσιν δι' ἑαυτὸν· τὸν ἐν ὑφέσει τῇ καθ'
 ἡμᾶς, καὶ ἐν δόξῃ Θεοκρατεῖ· τὸν ἑαυτὸν ταπεινώσαντα, καὶ
 σωθῆρον τῷ Πατρὶ· τὸν ἑαυτὸν κενώσαντα, καὶ ἐκ τῆς
 οὐκ πληρώματος δυνάμεως τοῖς ἰδίοις καὶ ἀγαθῆ· τὸν προσ-
 κινῶντα μεθ' ἡμῶν ἀνθρώπιτως, καὶ προσκινῶμενον ὡς Θεὸν
 ἐκ ἐν γῆ μένον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς· ὅταν γάρ, φη-
 σὶν, εἰσαγαγεῖ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκὸμεσίαν, λέγει·
 καὶ προσκινῶντάσασεν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ· τίς ἔν-
 αρα ἔστιν ὁ εἰσβιβνῶς εἰς τὴν οἰκὸμεσίαν; τίνα δὲ ὄλιγος
 εἰσακτόμιστος ἔσται; μυσταγωγῆσον Εὐαγγελιστῶν, εἰπὲ καὶ
 κυῶ ὡ μακάρη Ἰωάννη· ὑὸς ἐπεκλήθης βροντῆς· μέγατι καὶ
 εὐχάισιον κατεκτύπησας τὴν οὐρ' Οὐρανοῦ· ἀθάρατις ἔχεις
 φωνὰς, καὶ λήθη καὶ χόριος τοῖς σοῖς παρὰ χωρῆσι λόγοις·
 ἰδὲ ποσαύτη Ποιμῶν ἀθροιστὶς ἦλθε παρὰ σοί· ἀποκλύ-
 λισον ἡμῖν τὸν λίθον, ὡς ὁ μακάριος Ἰακώβ τοῖς Ποιμί-
 σιν· ἀποκάλυψον τὸ φρέαρ τῆς ζωῆς· ὅς ἀρούσαθαί καὶ
 κυῶ ἐκ τῶν αἰ Σωτηρίων πηγῶν· μᾶλλον δὲ τὴν σὴν παρὰ
 θεῖς ἡμῖν πηγὴν· ἡκῆν ἀκέσασμεν λέγοντος· Ἐν ἀρχῇ ἦν
 ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ
 Λόγος· ἔτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν· ἀλλ' ὅτι μεν ὁ
 μοιογενῆς τῷ Θεῷ Λόγος ἀϊώρητον ἔχει τὴν ἐκ Πατρὸς
 ὑπαρξίαν, πεπισδύναμεν· προσίθεις τὸ λοιπὸν, ὡ Εὐαγ-
 γελιστῶν· ἀνεκὴ πάλιν λέγοντος· καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένε-
 το· ἐκ ἐν ἀνθρώπῳ γέγονεν, ἀλλὰ σὰρξ γέγονεν, τῆς οἰ-
 ἀνθρώπου· γέγονεν δὲ ἀνθρώπου ὁ μοιογενῆς τῷ Θεῷ Λό-
 γος, ἐκ ἀποβεβληκῶς τὸ εἶναι Θεός, ἀλλὰ ἐν προαλίψῃ
 σαρκὸς μεμνηκῶς ὅπερ ἦν· ἀβρεπτος γάρ ἐστι καὶ ἀναλλοίω-
 τος ἢ τῷ Λόγῳ φύσις, καὶ ἐκ οἰδα παθεῖν ἔσσης ἀπο-
 σκίσεως·

ἰσχύοντα. ταῦτα φρονεῖν ἐδίδαξεν ἡμᾶς ὁ μακάριος Εὐ-
 αγγελιστὴς, τὸ ἄστρον ἀληθῶς τὸ μέγα καὶ θαυφανεστάτον,
 ἄστρον χρησιμώτατον καὶ τοῖς τὴν αἰθιρὴν χαροδομοῦσι
 θάλατταν, ἀλλὰ τοῖς τῆς εὐσεβείας ἐμπόροις, τοῖς τῆς
 ἀληθείας ἐρεταῖς, τοῖς ὁρθὴν ἐθέλωσι εἶναι ἐκ ἀπληρῆ
 πίστευ· εἴτις ἐν ἑρᾷ τῆτον ναυτίλλεσθαι τὸν ῥόπον, ὡσπερ
 ἄστρον εἰς νῆυ ἐχέτω τὰς τῆ Θεολόγου φωνάς· ὑπὸ τῆ πι-
 κρὰ τῶν αἰρέσεων διαπηδήσει κύματα· ἄνω εἰς εὐδίου κα-
 πανθήσει λιμενίαν, καὶ πρὸς αὐτὴν ἤξει τὴν ἀληθεῖαν, τατέ-
 ρι Χριστῶν. μεθ' ἧ τῷ Πατρὶ ἢ δόξα, καὶ τὸ κράτος σιμῶ
 Ἁγίου Πνεύματι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· Ἀμήν·

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΓΕΡΜΑΝΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

Εγκώμιον εἰς τὴν Ἱεραγίαν Θεοτόκον ῥηθεὶς
ἐν τῇ Κοιμῆσει αὐτῆς.

Παυσάθωσαν πᾶν αἰρετικῶν οἱ ἁμαρτεῖς καὶ ἐμβρόν-
τητοι λόγοι ὁ ἐμφρατέθωσαν τὰ τέκνον ἄδικα χεί-
λη ὁ ἀγαπιάθωσαν καὶ ὀφραθήτωσαν ἐπι σοὶ πάντες οἱ
ζητῶντές σε, Θεοτόκε, καὶ λέγῶσαν ἕξ πάντος, μεγαλω-
θήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες μεγαλιώειν κατὰ χεῖρος τὸ
ὄνομά σε, ὅτι σῶμα τῶν Χριστιανῶν μελιθήσει τὴν δικαιο-
σύνην καὶ τὴν παρθενίαν σε, ὅλῳ τὴν ἡμέραν τοῖς
ἔπαινον τῆς ἀγιωσιμῆς τῆς τόκω σε ἔιδον οἱ πτωχοὶ τὸν
ἕξ σε τῆς χρηστότητος τῆς Θεῆς πλεῖστον ἔιδον καὶ εἶπον
τῆς ἀλέας Κυρία πλήρης ἡ γῆ ὅξεζήτησαν οἱ ἁμαρτολοὶ
ἕξ σε τὸν Θεόν, καὶ ἐσώθησαν ἔειπον καὶ αὐτοὶ εἰμὴ ὅ-
τι Κύριος ἐβοήθησεν ἡμῖν ἐκ Παρθένου σαρκωθεῖς, καὶ ἔξ
βραχὺ παρῴκησαν αὐτὴ ἐν τῇ παμφάγῳ τῆς ἁπικράστως
ἄδη πῶν ψυχῶν ἡμῶν αἱ καταδύσεις ὀμινατὴ τοιγοροῦ
πρὸς σωτηρίαν ἡ βοήθειά σε Θεοτόκε, καὶ μὴ χηρίζεσα τι-
νὸς ἕτερον πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἁγία Θεῆς. σὺ γὰρ εἶ τῆς ὄντως
ἀληθινῆς ζωῆς ἡ Μήτηρ σὺ εἶ τῆς ἀναπλάσεως τῆς Ἀ-
δάμ ἡ ζύμη σὺ εἶ τῶν ὀνειδισμάτων τῆς Εὐας ἡ ἐλοφθε-
ρία ἡ κείνη μήτηρ χροῦς, σὺ μήτηρ φωτός ἡ κείνη ἡ μήτηρ
μήτηρ φθοράς, ἡ δὲ σὴ γαστήρ ἀφθαρσίας ἡ κείνη θανά-

ἢ κατοικήσεις, σὺ μετάνοις ἄπο θανάτου· ἐκείνη βλασφά-
 ων καταχθαισμός, σὺ ρηγορέντων ὀφθαλμῶν ἀκοίμητος
 ὄξα· ἐκείνης πᾶ τέσσα λύπη, ὁ δὲ σὸς Τίος παγχνίς
 γὰρ· ἐκείνη ὡς γῆ ἔσα εἰς γλῶ παρῆλθε, σὺ δὲ ζώου
 ἰμὶν ἔτεκας, καὶ παρὸς τὴν ζώου ἐπαρῆλθες, καὶ ζώου τοῖς
 ἀνθρώποις καὶ μὴ θανάτου προξενεῖν κατίχυσας· ἢ ἔσε-
 γῆς ἀντιλήφειςσε κορος, εἰδὲ τῆς ζωοκοιμήσεως μεταθέ-
 τως ἐπιζήμιος, ὡς εἶπεν, ὑποφύχασα τῆς ἀνθρώποις
 ἢ αἰθρησις· διότι καὶ ἡ προσασίαις ζωῆς, καὶ ἡ προσβείαις
 τῆς ζωῆ, καὶ ἡ σκέπησε διωκεῖς· εἰ μὴ ἦ σὺ προ-
 γῆ, εἰδὲς προδύματικός ἀπαταλεῖτο· εἰδὲς ἐν Πνύματι τὸν
 Θεὸν προσεκυῖαι· τότε ἦν προδύματικός ὁ ἀνθρώπος, οἷα
 καὶ Θεοτόκε, Πνύματος Ἁγίου κατοικητήριον ἐργῆς· εἰδὲς
 θεογνωσίας ἀάμετος, εἰμὴ ἔχῃ σε, Παρὰγία· εἰδὲς ὁ-
 σωζόμενος, εἰμὴ ἔχῃ σε, Θεοτόκε· εἰδὲς κινδύων ἐλούθε-
 ρος, εἰμὴ ἔχῃ σε, Παρθενομήτορ· εἰδὲς ὁ ἐλείκμος δω-
 ρεῖν, εἰ μὴ ἔχῃ σε, θεοχώρητα· τίς ἦν τῶν ἀμαρτωλῶν
 ἐπὶ τὸς ἔτον ὑπερμαχεῖς; τίς τῶν ἀδισπρωπῶν κατὰ τὸς ἔτον ἀν-
 τιφωητικῶς ὑπεραπολογεῖται; πᾶς ἦν τῶν δυναμῶν ἐδῆ
 ὅτε καὶ βοηθεῖν, τῆς ἀποβολικῆς συκῆς τὴν ἐκτομῆν ἐπὶ
 ἡμῶν ἀλαβέμενος, ἀνεβάλλετο ἀντὶ τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἰευσίαν
 πᾶ Θεῷ προαναπέμψαι, ἵνα μὴ τῆς ἀσπράσεως ἐξῆ καὶ
 ἀκαρπον τῆς ὑποχέσεως δοθείσης, ἀδικτος ἢ ἀντιφώνη-
 σις ὀφθῆ· σὺ δὲ μηδῶν ἔχιστα πρὸς τὸν Θεὸν τὴν ἐ-
 ρχῆν, καὶ τοῖς κατὰ ὑπεροχῆν ἀμαρτανῆσαι κατὰ ὑπερβολῆν
 τὴν συγχώρησιν ἔχασις· εἰδὲ ἦν ἐνδέχεται ἴσα ποτὲ πα-
 ρακινδύλαι, ἐπειδὴ πειθαρχεῖ σοι καὶ πάντα καὶ ἐξῆ παύ-
 τε, καὶ ἐν πᾶσιν ὁ Θεός, ὡς ἀληθινῆ αὐτῆ καὶ ἀχραύτη
 κηρῆ· ὅθεν ὁ ἐλιβόμενος, ἐλόγως πρὸς σε καταφάγει·
 ὁ ἀθονῶν προσκολλᾶται· ὁ πολεμέμενος σὲ τοῖς ἐχθροῖς
 ἀπὸ πλῆζες· θυμὸν καὶ ὀργῆν καὶ θλίψιν ἀποσπᾶ δι-
 Αἰγ-

Ἀγγέλων ποιηρῶν, σὺ μεταβάλλεις. ἀπειλῶν δικαίαν
 ἢ ψῆφον ἀξιοπραθείης καταδέχης σὺ μετατρέφεις, ἀγαπῶ-
 σα μεγάλας τὸν ὀπιεκκλημῶν πρὸς δούματι τοῦ Υἱοῦ σου
 λαόν. ὅθεν ἢ ὁ Χριστιανὸς λαός σου πρὸ καθ' ἑαυτὴν ἀνα-
 κείνων, πρὸς μὲν τὸν Θεὸν ὑποσέλλεται, σοὶ δὲ παρρη-
 σιαστικῶς πρὸς δυνάσεις προσφέρει. σὲ γὰρ δυσώπειν ὑπερ-
 δοιᾶτως δεῖ τὴν πείραν ἢ πρὸ πλῆθου ἡμῶν ἀγα-
 θῶν σου, ἢ πρὸ βασιλεύσασθαι σε πολλάκις ἐν ἐπιστολαῖς πεπί-
 σόκε. ἀνθ' ὧν τίς σε μὴ μακαρίσει τὴν τῆς Ἀγγέλων
 ὑπὲρ ἐνομιᾶν θεωρίαν, τὴν τῆς ἀνθρώπων ὑπερέξοντι βῆτο-
 χίαν, τὴν ἐπόληψιν τῆς Χριστιανῶν, τὸ ὀχλοῦμα τῆς ἀ-
 μαρτωλῶν προσφύγιον, τὴν καθ' ἄρην ἐν τῷ στόματι τῆς
 Χριστιανῶν φερομένην; μόνον γὰρ εἰ θεοῦ ἢ Χριστιανός, εἰ
 ἢ πρὸς λίθον τὸν ἑαυτῶν προσκόφη πόδα, τὸ σὸν ὀπιεκλεί-
 ται πρὸς βοήθειαν ὄνομα. σὲ τοιγαρὲν τίς δοξάζων, ἀ-
 παύτως ἢ μὴ δοξάσει; δοξάζειν σε μάλλον ὀπιθυμεῖ, ἐὰν
 ἢ ἀκόπως ἐνάρχηται. ἀδύνατον γὰρ ἐπαξίως ὑμῆσαι σε.
 τὸ δεῖ πρῶτος μεγαλυῦν σε ποθεῖ, δεῖ τὰ δίκαιως δο-
 ξολογεῖν σε, πρὸς ψυχὴν τῆς γένης ἀπολαμβάνων. ἐπὶ γὰρ
 πολλὰ χροιστῶν, ἔδωκ' ἀταποδίδωσί σοι, πληθύνει τὴν
 ἀχαριστίαν αἷς ἐν ἀρχῇ, ἢ πρὸς αἰεὶ ὡς αἰεὶ τὸ ἀγα-
 θὸν ποίησιν προσάγει. σὲ τίς μὴ θαυμάσει τὴν ἀμπα-
 ρτον ἀπέπλω, τὴν ἀμετάστατον καταφυγὴν, τὴν ἀκοίμη-
 ταν παραβίασιν, τὴν ἀδελφείπτον σωτηρίαν, τὸν ἀπόρθητον
 ναῖχος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἀπολαύσεων, τὸν ἀνέγκλητον
 Παράδεισον, τὸ ἀσφαλὲς ὄχυρωμα, τὸ κρατιῶν πρὸς χρο-
 ράτωμα, τὸν ἰχυρὸν τῆς ἀντιλήψεως πύργον, τὸν λιμῶν
 τῆς χειμαζομένων, τὴν γαλιλίαν τῆς τεταραγμένων, τὴν
 τῆς ἀμαρτωλῶν ἐγγυητὴν, τὴν τῆς ἀπεγνωσμένων παρα-
 γωγὴν, τὴν τῆς ἐξορισθέντων ἀνάληψιν, τὴν τῆς ἐκδι-
 χθεῖτων ὑποστροφὴν, τὴν τῆς ἀλλοθιωθέντων αἰκείων

τὴν τῆς κατακεκμημένων ἀδελφείων, τὴν τῆς καταρρυμένων
 ἀλογίαν, τὴν δρόσον τῆς ψυχικῆς ἀνυχμείας, τὴν σαγόν-
 να τῆς ἐπιτακείας βοτανῆς (πᾶ γὰρ ὅσα ἡμῶν, ὡς γέ-
 γρηται, καθάπερ βοτανῆ ἀνατελεῖ) τὴν τῆ ἀμῆς καὶ Ποι-
 μένος μητέρα, καὶ πᾶσαν τῆς ἀγαθῶν γνωρίζουσαν πορ-
 ξουσαν; ὅσα τὰ σὰ, ἀδελφεία, ἀληθινὰ, δεδικαιωμένα ὄντα
 τὸ αὐτὸ, ὅσα θυμητὰ τε πάντα, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ
 κηρίον. καὶ ἴδ' οἱ δῆλοί σε ποθῶμεν αὐτὰ, ἐν τῷ ποθεῖν
 αὐτὰ, ἀντὶ μείψις ἐκ σὺ πολλή. τὰ ἐλίησον τίς συλήσει;
 ἀλλ' ἀρεῖ σοι πρὸς ἔπαινον ἐξιάγασε, τὸ μὴ ἀπορεῖν ἡ-
 μᾶς ἐγκωμιάσαι τὰ σὰ. ἔχεις ἐκ Θεῷ τὸ μέγα πρὸς
 θεῖμβον ὄψος· διότι λαβὼν αὐτῆ χειριστικὸν ἀπὸ σαρκὸς
 τῆς σῆς σιωπῆσαι, καὶ τὸ ὁμογενῆς σε σύμμορφον τῆς θείας
 αὐτῆ καὶ ὁμοιωτικῆς εἰκόνας ἀπειργάσω· ἀλογημένον ποίρω
 ἵνα τὸ τοῦ ὀνομά σε εἰς τὰς αἰῶνας. πρὸ τῆ ἡλίου τὸ φῶς
 σε. ὑπερτέρα πάσης τῆς κτίσεως ἢ τιμή σε· πρὸ τῆς Ἀγ-
 γέλων ἢ ὑπεροχί σε· ὑψηλοτέρα σὺ τῷ Οὐρανῷ, ἀλλὰ καὶ
 πλατυτέρα τῷ Οὐρανῷ τῆς Οὐρανῶν, καὶ τῷ γραφικῶς ἀδελ-
 φίας Ἀγίας ἀντιφερομένη ἐβδόμη ὀγδοῦτέρα, καὶ εἰ ἔστι τίς
 ἔτερος, καὶ ὑπερέκεινα τὰ λέγειν, Οὐρανέ. ἀλογημένη σὺ
 ἐκ θεῶν ἀδελφῶν. ἀλλὰ καὶ ἀλογηθήσασαι ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ
 φυλαὶ τῆς γῆς. εἰδὲ γὰρ ἔστι τόπος, εἰδὲ σὺ μὴ δοξάζῃ,
 εἰδὲ φυλὴ, ἐξ ἧς ἐκ ἐβλάθησαν ἅπα ἅπα καρποὶ τῆς Θεῆ·
 ὡσε καὶ τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε καὶ τὸν Κόσμον τῆτον ἔθνη,
 καιρῶ δεκτῆ καὶ αὐτὰ μακαριώσισε, Παρθένε. ὅταν γὰρ
 ὁ ἐκ σε θεῶν θεῶν ἦξει κείναι τὴν οἰκουμενίαν ἐν δικαιο-
 σιῶν, ὄφονται καὶ κόφονται οἱ μὴ Θεοτόκον σε πιστῶς ὁμο-
 λογήσασαι θελήσαντες. καὶ τότε γνωσονται ποῖα θεοαυτῆ ἑαυ-
 τὰς κακοβέλωσ ἐζημίωσαν. ἀλλ' ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς, καὶ
 Χριστιανικῆ Θεοτόκον σεβομένοις σε Πίσει, ἀδελφίτητον τῆς
 ἀμεταθέτου σε προσκομίας τὸ ἔλεος. καὶ γὰρ τὴν κοίμησιν

τῆς Θεότητος, ζωὴν ἠγάπησα δικαίως, καὶ συνόικόν σε πνευματικῶς ἔχειν πεπιστάμενος. καὶ ὅταν θλίψις ἐγγύς, καὶ πόντος σε λυξήμεθα. καὶ ὅταν πάλιν χαρᾶς καιρὸς, σου τύχης, παρέξουσ. καὶ ὅταν ἐν ὅλοις ὑπὸ σε μεμνώμεθα μεθ' ἡμῶν σε ἀγάγειν πισοφορέμεθα, ὃν ἔσπον γὰρ ὁ φῶν πορὸς τὴν πηγὴν κατασάσσει, ἔπω καὶ πᾶσα ψυχὴ πισοπάτη πρὸς σε καταξέχει, ἐμπληθύνει τῆς σῆς φιλανθρωπίας βοήθειας. καὶ πάλιν ὡσπερ τὸ τῷ αἵματι ζωτικῶν τοῖς ἀνθρώποις ἐμπνέει τὴν ὄσφρησιν, ἔπω καὶ σὺ πικρὸς ὀρθοδόξῃ Χριστιανῶν ἐπιείκελος προφέρει πικρὸν. δὲ γὰρ τοῦτον τῆς τῷ αἵματι ἀνιμώμεθα ψυχαγωγίας, ὅτι τῆς τῷ ὀνόματός σε ἀρυσόμεθα σκέπης, ὡς ἐν Χριστῷ καὶ σὺ τοῦ γεγραμμένου πληρέθεις. ἀσπυροῦ φησι μικρῶν ἡμῶν σὺ εἶ. ἐν τῇ σκέπῃ σου καὶ πνοῇ ζήσομεν. ποῖον γὰρ ἄλλος ἀνθρώπων, παρέξ εἰπεῖν Χριστιανῶν, τοιαύτης ἐπίτευχε δόξης, τοιαύτης ὑπόρησεν ὑπολήψεως; Ἄγγελοι τῶν ἑρκνίαις ἐγγαυεῖνται καταμοναῖς, ἡμεῖς τοῖς τῶν ἀγαθῶν σου Ναῶν ἀφραινόμεθα χολασμοῖς. εἰ γὰρ ὁ Σολομώντιος Ναὸς πάλαι τὸν Οὐρανὸν ἐπιείκελος τῆς γῆς ἐσκίαζε φει, πόσω μάλλον ἐμφύχουσε Ναὸν γεγονῆας τῷ Χριστῷ, μὴ καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἐπιγεῖς Οὐρανοῦ δικαίως ἐπιανακομιπάζειν; ἀστέρες λαμπρογλωσσῶσιν ἐν τῷ περιώματι τῷ Οὐρανῷ, αἱ σωματικαῖς σου τῶν εἰκόνων, Θεομητορ, ἡσπυροῦργαί, πλεῖν ἐπίδοσιν πῶν σου ἡμῶν ἀσπυροῦσιν ὁμοειῶν. Ἡλῖος καὶ Σελήνη τὸν οὐρανὸν τῷ κυκλώματι δαδουχῶσιν πόλον. πᾶς οἶκος καὶ πᾶσα πόλις καὶ χώρα τὸ σου ἐκ τῆς σου γωνηθεῖτος φωτὸς ἀγλαΐζεται φῶς. Ἰδοὺ τὸ μακάριον καὶ ἀμαρτωλὸς ὁ ἀνθρώπος, ὅτι περ συγγενεῖ σε κατ' ἕσταν. πιστάμενος ἀρέθῃ, καὶ θείας φύσεως ἔσσε κοινοῦς. μακάριος ἀληθῶς, καὶ καλῶς αὐτῷ γέγονε, μάλλον δὲ καὶ ἔσαι καλῶς. εἰ ἀγαθῶν γὰρ τοῖς τῶν σου

σὺ ἀντίληψιν ἔως τέλος ἔχειν ἀξιωμαίοις. ἐρρέτω θάνατος
 ὅτι σοὶ Θεοτόκε, ὅτι ζῶν τῶν ἀνθρώπων προσήγα-
 γος. ἐρρέτω πάθος ὅτι σοὶ, ἐπειδή περ ὑψὺς ἀκαταφράστως
 θεῖος ἐχὼς θεμέλιος. ἐρρέτω χεὺς ὅτι σοὶ, ἀνάπλασις
 γὰρ εἶ, ὅτι τῶν ἐν ὑλῇ πηλῆ ἀφθάρτοις κεραιματικῶς
 Δέσποινά. ἐκέν πίσει σε μεθ' ἡμῶν σιωπᾶστροφος ἔχειν
 ὁμολογῆμα. εἴ μὴ γὰρ ἐν τῷ παρηγορέμεθα, ἀξέλιπον
 ἢ τῆ ὀπιθυμία τῆ πρὸς σέ τὸ ἡμέτερον πνεῦμα. καὶ πί-
 σει τῶν Οὐρανῶν, ὡς γέγραπται, κατηρτίθαι νοῦν ἐπὶ
 καὶ σέ μεταδύσαν, συνδράζων καὶ μετ' τὴν ἐκδημίαν τῆ
 σώματος πισθόμην ἀναθεωρεῖν. εἰ γὰρ ὁδυνη καὶ αὐτῆ τῆ
 ψυχῆ τῆς σαρκὸς ὅταν ἀποσπασθῆ, ὅσον ὁδυνηρὸν σὲ σα-
 ρηθῆναι, Πανάχραστε. ὅθεν καὶ τὸ γεγραμμένον, καὶ τὸ
 σῶμά σου καθεύδῃ, ἢ καρδία σου ἀρσυπνεῖ. καὶ καὶ τὸ ἀ-
 παρκίπιτον τῆ θανάτου παρεδέξω φύσει, εἰ νυσάζει, εἰδὲ
 ὑπνώσει ὁ φυλάσων ἡμᾶς ὀφθαλμός σου. καὶ ἀμάρτυρος
 γὰρ ἢ μετᾶσσις σου, εἰδὲ ψυχῆς ἢ κοίμησης. ὁ Οὐρανὸς
 τῶν ὅτι σοὶ τότε συνδραμόντων διηγεῖται δόξαν. ἢ γῆ τὴν
 ὅτι αὐτῶν παρῆσιν ἀλήθειαν. αἱ κεφαλαί τὴν εἰς αὐτῶν
 σοὶ ἀπομιθεῖσαν βοῶσι τιμὴν, καὶ Ἄγγελοι τὴν εἰς σέ τότε γλυ-
 μίνων ἀπαγγέλλουσι δορυφορέια. τὸ πῶς φημὶ καὶ τὴν Ἰε-
 ρουσαλήμ αἱ Ἀπόστολοι παρεγένοντο πρὸς σέ, καθάπερ καὶ
 Ἀββακὺμ ὁ Προφήτης ἐκ μερῶν τῆς ὀρεινῆς ἐν ὥρᾳ μιᾷ
 ἀπὸ νεφέλης ἀρπαγεῖς, καὶ Ἄγγελικῆς δεξιᾶς ἐποληφθεῖς ἐν
 τῆ Περσικῇ Βαβυλῶνι εἰς τὸν λάκκον τῆ Δανιὴλ παρέση.
 ἀλλ' ὡσαυτὸν ῥαῖς εἰς θάλασσαν ὀπηχομένη εἰδὲν προσίθη-
 σιν, εἰδὲ βαλαῖτιον πτωχῶν, πλοῦτος θησαυρὸν ἄτοκτοι.
 ἔπος εἰδὲ τὰ ὑψηλὰ τῶν ἐγκωμίων ἰκανός τις ἐν λόγων κα-
 τὰ μεγαθῆσαι φωναῖς. ἔχεις σὺ παρ' ἑαυτῆς τὸν ἴδιον ὕμ-
 νον, ὅτι περ Θεοτόκος ἀνεδείχθης. εἰδὲ γὰρ ὅτι τοῖς ὡσὲν
 ἡμῶν ὡσαυτὸν γραφικῆς ἐξηγήσεως πῶτο καὶ μόνον ἠκέσθη, εἰδὲ

πάλιν ὅτι περ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν τὸ τοιαύ-
 ναλι θευήση διηγήσει, τὴν προσήγορίαν ἐκλήρωσεν τῆς Θεο-
 τόκῃ, ἀλλ' ὅτι τὸ ἔργον, ὃ εἰργάσατο ἐν ἡμῖν, κυρίως καὶ
 ἀφ' ἑαυτῆς Θεοτόκου σε δὲ αὐτῶν βεβαιοὶ πᾶν πραγμάτων, καὶ
 τίτι χάριν τὸ θεοδόχον σε σῶμα ὡρῶν νεκροποιεῖ μεταφθο-
 ρῆς ἔπρεπεν ὅπως μὴ συγκλειθῆναι, ἀλλὰ καὶ τὸν τέρψιν
 ὡς ἀνθρώπινον ὑποδέξασθαι τὸ ἴδιον φύραμα, καὶ σὲ ζω-
 τελῶς πρὸς τὰ ἑραῖα τῆς οἰκείας μεταστάσης ζωῆς, κενὸν
 μὲν αὐτὴν δευθῆναι τῆς σαρκός σε, ἀχάριστον δὲ τῆς πᾶν
 ἀνθρώπων σικαναστροφῆς εἰρεθῆναι τὸ Πνεῦμά σε, ἀορά-
 πῃ ἐκέργεια τῆ ὑπὸ σοῦ παρθενικῶς γεννηθέντος Χριστοῦ
 τῆ Θεῶ ἡμῶν ὅ ἡ δόξα εἰς τὴς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἀμήν.

10766

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑΣ,

Λόγος εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Πανυμνήτης
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Τὴν πάλιν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ μέγας βέλεται Γαβριὴλ ἡμῶν; ἄρα πρὸς ἡμᾶς αὐθις ἀφίκετο; ποίοις ἀποκρύφοις ὑπηρετεῖ μυσθείοις Θεῶ; ἐκ ἐπὶ μικροῖ· φοβεροῖς ὄντως ὁ Ἄγγελος ἡκονεῖται τοῖς πρῶτοις ἔργοις· μεγάλα ἔστιν ἅπερ πιστεύεται· ἄλλω ἔδονι εὐληπτε τὰ δὲ αὐτῆ δηλύμια· μόνος θάρρειται πρὸς ἀρρήτας τῆς τῆ Θεῶ σοφίας θησαυρῶς, καὶ τὸ βάθος τῆς ἀνεξιχνιάστων αὐτῆ κερμάτων φωτίζεται· ἀφίκετο ποτε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα τὸν ἄνδρα τῆς ἐπιθυμιῶν σιωπῆσι Δαριήλ, καὶ Βασιλέων διδάξῃ θεδοχῶς, καὶ Κόσμου τέλος, καὶ δηλώσῃ ἀνάστασιν, καὶ κείσῃ προμύωσιν καὶ τὴν τάξιν ἐκάστω ἰσχυρομενύων, καὶ τῆς μελλόντων φανερώσῃ τὴν ἰσχυρομενύων· ἦλθε πάλιν, τὴν παρὰ δόξαν τῆς θείας Βαπτιστῆς γενέσῃ τῶ Πατρὶ εὐαγγελιζόμενος, καὶ τὴν δι' αὐτῆ πρὸς Θεὸν τῆς ἀνθρώπων σιωπῆσαν ἀποφαιρῶν· καὶ νυνὶ εἰ πικρῶς τίς μέγα παρεγνώετο, οἷ ποῖς γεγραμμένοις πιστεύειν ἄξιοι καταροήσατε, ὅτι εἴρωκ πικρογοῦσι, γηραλέοι παιδοποιῶσιν, ἔμβρυα σκιρτῶσιν, ἴεροῦ δὲ ἀπιστίαν σιωπῆ κατακρίνεται· ἄλλος ἄλλοι τῆς Ἁγίω Ἄγγέλων πιστεύεται· μόνος δὲ ἔτος τὸ πάντων θάρρειται κεφάλαιον, Θεὸν ἀσώρως ἐν γαστρὶ κοσμοποιῶν.

μὲν ἔσται, Πνεῦμα Ἅγιον τῷ τόκῳ συνεργαζόμενον, τὸν ὅτι
 παῖπαν Πατέρα καὶ Θεὸν τῆ Παρθένῳ λέγειν καλέοντα. Χαί-
 ρε κεχαετωμένη, ὁ Κύριος μὲν σὲ ὡς φιλοτίμη καὶ δίκαι-
 φωνῆς ὡς φιλαθροπίας ὑπερβολῆς καὶ ἀγαθότητος ὡς λε-
 τουργίας ὄντος Ἀγγελικῆς ὡς μακαρίας Παρθένου τοιαῦται
 καταξιωθεῖσθαι ῥήματι, μάλλον δὲ τοιούτοις δακρύησασθαι
 παράστατον. ἄσυνδυάστως ἐκκοφόρησας ἄνυμφόσπως ἀπέ-
 τεκες, μόνη μήτηρ ὄμῃ καὶ Παρθένος ἐγένετο. ἢ γὰρ δίκαιε
 τῷ παρθενίῳ ὁ τόκος, ἐδὲ διέλυσε τῷ ἀφθορίῳ ἢ σὺλ-
 ληφίς. ἄσυλόν τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον καὶ μὲν τόκον ἐ-
 φιλάξας, ἐγαλακτοφόρησας ὡς μήτηρ, τὸν διδόντα τρο-
 φὴν πάσῃ σαρκί. ὡς πὴν οὐκ ἐθελῶ ἤγαγες ὡς βρέ-
 φος πὴν πιγαίζοιτο γάλα ταῖς τιπέσαις παρὸς δακρύη-
 τῶν τιπομένων βρεφῶν. καὶ γὰρ μήτηρ ἐγένετο ἢ ἀνδρῶτα
 φίλῃ, ἢ Προφήτῃ τιτὸς, ἢ Θεὸν οἴκον ἔχοντος, ἀλλὰ
 ἦτορ ἀληθῶς πῆ μεγάλης Θεᾶ καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ
 εἰσῆ. Τίς λαλήσει τὰς δυνατείας τῆ Κυρίας; ποῖον ἐ-
 αρῆσαι δυνήσεται; ποῖος δὲ λόγος ἀριθνήσεται ἀξί-
 πῶν νοσηρίων ἐρμηνεύς; μέχρι σὲ ἦκον γυναῖκες, ἐν λυ-
 πταῖς τέξασθε τέκνα, καὶ καὶ πᾶσῶν ὡσαύτως κλήρη δαδῶ-
 χῆ τὸ θεῖκόν ἐβραχε παρόσταγμα, ἄλυτον καὶ ἀμετάθετον ἄ-
 κμήρον. ὁπότε σὲ λοιπὸν τὸ θῆλυ γένος ἀκμάσει; χαίρετε γυ-
 ναῖκες, ἀρχὴν τῆ χαίρειν λαβεῖσθαι τὴν μόνην ἐν Παρ-
 θένῳ κεχαετωμένην, τὴν καλὴν, τὴν ἄσπιλον, τὴν Ἀ-
 γίαν, τὴν Θεομήτερα Μαρίαν. ὁ μὲν ἐν μέγας Ἀγγελοῦ
 τοιαῦται τῆ Παρθένῳ ἀναγγελίζεται, καὶ ὁμῶ τοῖς λόγοι
 ὁ τῷ Θεᾷ Μορογενῆς τὴν παρθενικὴν ὑπέδου νηδύ. καὶ
 ἐχάρησε γαστήρ, ὃν Οὐρανὸς ἐκ ἐχάρησεν ὅλος. ἔμβρυον
 δὲ ἡμᾶς γέγονεν ὁ ὑπὲρ ἡμᾶς, καὶ μέρος αὐξῶν, καὶ ὁ
 ματικῶς τελειώμενος ὁ παντέλειος τῷ Θεῷ Λόγος, καὶ πᾶ-
 τα φερῶν πᾶ ῥήματι τῆς δυνάμειος αὐτῆ. χρόνων ἀρχὴ
 λαμ.

λαμβάνει ὁ χρόνων Ποιητῆς καὶ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
 ἀνθρώπος ἐγένετο ὁ τῶν ἀνθρώπων δημιουργός, μητέρα καὶ
 σῶμα ἐξ ἡμῶν ὁ μόνος τῷ Θεῷ καὶ φύσιν Υἱός, σάρκα
 ἐξ αὐτῆς λαβὼν τῷ ἡμῶν ὁμοίσιον, ἀλλ' ἐπειδήπερ ὁ Λό-
 γος καὶ συναναβαίνει τοῖς θαύμασιν, καὶ ἐκδητὶ γλώσσα κατ'
 ἀξίαν τὰς μεγαληρτίας τῷ Θεῷ ἐξαγγέλλει, δεῦρο τῶν Προ-
 φητῶν ὁ τοιότατος καὶ μεγαλοφαινότατος Η'σαΐα, δεῦρο δίδαξον
 ἡμᾶς τὰ μεγαλεῖα τῷ Θεῷ ὑμνήσον ἐξ τῶν Πνεύματος καὶ
 γλῶσσην ἵνα ἀκροῦσθαι τὸ μῦθον ἡμῶν ἵνα ἀκροῦσθαι
 λόγον τὸν φωτίζοντα εἰς βέλεται πιστοποιῆσαι τῆς προ-
 γούσης καὶ ἀπίστα. ἰδέσθαι, ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔ-
 χει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσασθαι τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐμμα-
 νὴλ. λέγε πάλιν Προφήτα, τῆς ἐπι τούτοις δοξολογίας τὸν
 ὕμνον. Κύριος ὁ Θεός μου, δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομα
 σου, ὅτι ἐποίησας θαύματα παράγματα, ββλὼν ἀρχαῖα
 ἀληθινῶν γένοιτο Κύριε. τίς δὲ ἡ ἀρχαία ββλή τῷ Θεῷ
 καὶ Πατρί; τὸ σωθῆναι πάντας ἡμᾶς ὃ ἦν τὸ εἶναι δεός,
 πῶς ἔκρινεν ἡμᾶς τὸ εἶναι δεός; τὸ ἴδιον καὶ ἀκαλέ-
 μος πλάσμα ἐπι τὸ ἀρχαῖον ἐνδικαίωμα, καὶ ἐπι τῷ τῆς
 ἐπιτολῆς φυλακῆς, δι' ἡμῶν ἀπελόγητος ἐν ἡμῶν ἡ τῆς ζωῆς
 ἐπαγγελία, ἡ ἀπαλῆσαμῶν εἰκότως, τὴν ἐπιτολὴν μὴ φυ-
 λάξαντες. ἀλλ' ὡς θεῖα καὶ μακαρία Παρθένε, ἡ πρὸς Οὐ-
 ρανὸν ἐκτεταμένη κλίμαξ, ἡ πύλη τῶν Παραδείσων, ἡ πρὸς
 ἀφθαρσίαν εἴσοδος, ἡ τῶν ἀνθρώπων πρὸς Θεὸν ἐνώσις τε
 καὶ σωμαφεια, σὺ ἡμῶν ἐπιφράξισον τὸν λόγον ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. δι' ἡμῶν, καὶ μεθ' ἡμῶν Πατρί ἡ δό-
 ξα καὶ τὸ κράτος σὺ καὶ Πατρὶ καὶ ζωοποιῶ Πνεύματι,
 καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ε. Γ. Δ. ΤΗΣ Κ. Τ. Π.
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006